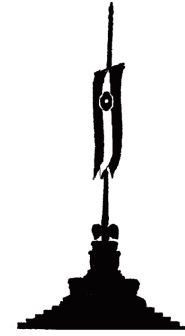

MAROSHÉVÍZI HÍRLAP ᲞᲗᲠᲢᲚ ᲠᲞᲠᲡᲣᲚᲠᲞᲢᲣᲞᲢ

III. évf. 5. szám, 2013. május

Zarándokvonat varázslata

Czirják Károly

A zarándoklatok mindig is nagyon különösek, áldást nyerhetünk, megtisztulhatunk. Egy pár évvel ezelőtt egy ismerősöm mondta, hogy ő a csíksomlyói búcsúra mindig vonattal jön, mert ennek van egy különös varázsa. Elmondhatatlan öröm erdélyi állomásokon átmenni, végignézni a különböző állomásokon való emberek boldogságát, fogadtatásokat. Maroshévízen ez évben május 16.-án második alkalommal állt meg a Boldogasszony zarándokvonat. Ez évben is több százan vártuk az otthonról jövő magyar testvéreinket és habár egy órát késett a vonat, senki nem bánta meg a várakozást, megérte. Mondhatom, hogy ennek is van egy külön varázsa. A vonat 22 óra után futott be a maroshévízi állomásra, az ablakokban boldog emberarcok, zászlók. Az állomáson úgyszintén. Megállt a vonat. A szervezők részéről Budai László úr lépett a kihangosítóhoz és köszöntötte Maroshévíz magyar lakosait, majd Czirják Károly a Dr. Urmánczy Nándor Egyesület elnöke röviden üdvözölte a zarándokokat. Ezt követően a himnuszainkat énekeltek el, majd 5 percnyi megállás után lassan kigördült a vonat. Hazafele menet hallom, ahogy az emberek érdekes módon azt mondják egymásnak, amit én magam is éreztem, vagyis, hogy valami nagyon megrázó jó dolog volt mindez, egyszerűen varázslatos ez az élmény amint mi lent a vonat mellett és a vendégek odafent beszélgetünk, mintha nagyon jó ismerősök lennénk, majd együtt énekeljük himnuszainkat. A csíksomlyói búcsú már itt elkezdődött.

Utak felújítása Maroshévízen

(czirják)

A helyi polgármesteri hivatal egy projektet nyert meg, melynek értelmében Maroshévízen 41 utat fognak felújítani, leaszfaltozni. A felújított utak teljes hossza 17.2226,57 méter. A munkálatok 42.500.839,76 lejbe fognak kerülni és 36 hónap alatt kell elvégezni. A múlt héten az illetékesek már hozzá is láttak két út felújításához. Íme az utak, melyeket felújítanak, leaszfaltoznak: Amurgului, Apelor, Aluniș, Borsecului, Biczului, Cerbului, Căpșunilor, Dealului, Făgetului, Garoafelor, Lungă, M. Kogălniceanu, Mănăstirii, Mureșul, Márton Áron, Magura, Murelor, Muncitorilor, Miron Cristea, Nouă, Paltinului, Primăverii, Sălciilor, Toamnei, Târgului, Teilor, Trandafirilor, Victoriei, Vâlcelelor, Vilelor, Zencani, Eroilor, Állomás, Forrás, Libertății, Băii, N. Bălcescu, Sportivilor, Stadionului, V. Babeș, Mioriței. Mindez

nagyszerű dolog, hisz a felsorolt utak között vannak olyan utak, melyek évtizedek óta nem voltak felújítva, sőt a projektben olyan utak is szerepelnek, melyek jelenleg földutak. Ugyanakkor az is dicséretre méltó, hogy e felújításban benne van az az út is, mely a magyar temetőhöz, a Bajkó-pataki temetőhöz vezet. Itt az 539 méteres földutat fogják korszerűsíteni, leaszfaltozni, ugyanakkor járdát is fognak készíteni. E projekt része, két híd felújítása is. Ezek a Toplicza patakon átmenő központi híd és a vasútállomásra vezető Mici híd, melyet átadásától, 1952-től, nem tataroztak.

Hősök napja

Laczkó – Szentmiklósi Endre

Május utolsó vasárnapja a magyar hősök napja. Nemcsak a hazáért elesettekről emlékezünk meg, de egyúttal a mindenkori magyar katonai virtus, a bátorság és kitartás jelképe is ez a nap. Például, a Don kanyari harcok idején szövetségeseink, az olaszok megfutamodtak, a románok megadták magukat, a németek visszavonultak. A magyar katonák, amíg haditechnikájuk és kiképzésük színvonala engedte, kitartottak.

A Hősök Napjának közel száz éves története van.

1915-ben, amikor már sűrűn érkeztek az értesítések a fronton elesettekről, Abele Ferenc vezérkari őrnagy Tisza Istvánhoz intézett levelében javasolta, hogy „az országgyűlés már most hozzon törvényt, amellyel az állam minden községben köemléket állít, amelyre elesett hőseit név szerint bevési”. Mivel nem történt semmi, 1916 őszen Abele őrnagy IV. Károly királyhoz fordult. A koronázása előtt álló király írásos betérjesztését az országgyűlés elfogadta. Így 1917-ben törvény írta elő, hogy „Minden község és város anyagi erejének megfelelő, méltó emléken örökítse meg mindazoknak a nevé, akik lakói közül... a hazáért életüket áldozták fel”.

Még tartott a világháború, amikor megkezdődött a ma is látható sok hősi emlékmű felállítása.

1925-ben a parlament kibővítette az 1917-es törvényt és március 15.-e, valamint augusztus 20.-a mellett nemzeti ünneppé nyilvánította május mindenkori utolsó vasárnapját, mint a Hősök Napját. Így, 1925-1945 között megemlékeztek a hősi halottakról. A városi, községi elöljáróságok megkoszorúzták a hősi emlékműveket, amelyen polgári egyesületek, fiatalok szervezetei, bajtársi egyesületek vettek részt. A katolikus templomokban imát mondtak a hősi halottakért, a protestánsoknál istentiszteletet celebráltak. Természetesen a trianoni utódállamokban a megemlékezés mérsékeltebb volt és nem volt általános.

1946-tól, mivel a megemlékezés azokról a honvédekről is szólt, akik a szovjet hadsereg ellen harcolva estek el, betiltották a megemlékezéseket.

1989. május 29-én Szekszárd város elsőként felelevenítette a hagyományt. 1990-től sorra avatják a II. világháborús emlékműveket. Hol különállót, hol az I. világháborús nevek mellé vésik fel az 1941-45 között elesetteket. Vannak helységek, ahol emlékoszlopra kerültek az 1848-as szabadságharc, de más események hősi halottai is.

Szekszárd városának kezdeményezése évről – évre szélesebb mozgalommá válik. A maroshévízi katonai temetőben 1990-és 1996 között az RMDSZ emlékezett meg az elesettekről. 2007-ben a dr. Urmánczy Nándor Egyesület és a helyi Székely Tanács a kegyelethez méltóan rendbe tette, kitakarította a temetőt és a névtelen elesettek emlékére 145 fakeresztet állított.

2008-tól az egyesület minden évben koszorúzást tart és főhajtással emlékezik meg azokról a magyar katonákról, akiknek holttestére 1944 őszen talán senki nem dobott egy marék földet, vagy nem mondott el felettük egy rövid imát.

Lapzárta után történt

Maroshévízi nótaest

Cz. K.

Szombaton, április 27.-én a maroshévízi Izabella vendéglőben a gyergyószentmiklósi „Fábián Ferencz Szintársulat” nótatestet szervezett. Ez alkalommal kolozsvári, csíkszeredai és gyergyószentmiklósi előadók léptek fel és szórakoztatták a hévízi

magyarságot. A több mint két órás előadáson felléptek: Bajkó Kinga, Pócs Beáta, Bartis Erzsébet, zene: Baricz Dezső és Barabás László. Műsorvezető Danaliszyn József volt. Az operett, magyar és csángó népzene oly nagy hatással volt a közönségre, hogy több alkalommal is visszatapsolták az énekeseket, sőt az előadás végén felállva tisztelegtek a hévízi nézők a kitűnő műsor alkotói előtt. Tény, hogy a Maros parti településen az utóbbi 23 évben ilyen színvonalas és jó nótaestet nem láthatott senki.

Egyedi elvek

Tóth Krisztina

A találkozás egy új társasággal mindig nyújthat valami újat, valami egyedit, amitől igazán emlékezetes lehet. Látod azokat az embereket, akik már oly rég ismerik egymást, lehet együtt nőttek fel. Nevetnek azokon a vicceken, amelyeket csak ők értenek igazán. Te meg csak halkán figyeled őket, hisz nem ismeritek egymást. Reméled, hogy idővel befogadnak, mert szimpatikusak számodra. Reméled, hogy majd egyszer te is megérted a vicceiket.

Első látásra mindenki aranyos és rendes, olyan ember, akivel szívesen barátkoznál. Aztán az idő elteltével megismered szokásait, beszédfordulatait, rájössz, hogyan viselkedik különböző élethelyzetekben. Ez az ismerkedésnek az a része, amikor teljesen kiábrándulhatsz.

Talán minden társaságban van legalább egy olyan ember, aki bátran felvállalja véleményét, és elvárja, hogy mindenki úgy gondolja, mert az a leghelyesebb gondolkodásforma. Életünk során viszont találkozhatunk azzal a szószátyár típussal is, aki lépten-nyomon hirdeti elveit, míg az örületbe kergeti a határtalan türelemmel rendelkezőket is. Egy idegen társaságban egyszer olyan emberrel találkoztam, aki a rasszizmus legdrasztikusabb jeleit mutatta. A „páciens” a legvégsőkig kitarított az az elve mellett, miszerint egyetlen fekete bőrű sem számít embernek. Nem tűri őket közvetlen közelében, szomszédságában sem, és az egyetlen élete legnagyobb tragédiáját, ha valamelyik családtagja kapcsolatba lépne egy négerrel. Számára Székelyföld szent és sérthetetlen, vérét adná az autonómiáért. Minden más nemzet nagysága elenyésző. Egy ilyen monológ után nem meglepő, hogy a kávézóban fogyasztók nagy része a mi asztalunk eseményeit követte figyelemmel, nem túl nagy együttérzéssel.

Lehet a társaság minden tagja barátságos és befogadó, ha egyetlen ember akkora ellenszenvet tud kelteni, hogy végül egyikükre sem vagyok kíváncsi. A béke érdekében a legmegfelelőbb döntés a távozás.

Messziről visszahallom a nevetésüket, a vicceiket, amelyeket csak ők értenek. Örülök, hogy jól megvannak, megértik és eltűrik egymást, de még jobban annak, hogy én színvak vagyok.

Pásztorokat támadott meg a medve

Vasárnap, április 21.-én a Maroshévízhez tartozó Székpatak település közelében egy medve két pásztorot támadott meg, amint azok a juhaikat őrizték. A pásztorok a közeli Bélbor település lakói. A medve az 59 éves pásztorot megölte, míg a 49 éves B. I. pásztorot megsebesítette. A megsebesült pásztor Székpatak településre menekült és innen értesítette a rendőrséget és a mentőket. Amikor a csendőrök és a rendőrök kiértek a halott társát a medve elhurcolta. Holttestére csupán hétfő délelőtt bukkantak rá a csendőrök. Hétfőn mi is a helyszínre mentünk, ekkor még az erdő, ahol a tragédia történt tele volt bukaresti tévécsatornák stábjaival. Elsőként B. Istvánnal beszélgettünk, aki a délelőtti folyamán megtalált holttestet hozta be szekérével egészen a mentőig. B. István elmondta, hogy előző nap ő is épp ott volt medvehagymáért, ahol a pásztorot a medve megölte. „Lehet a medve is a sok medvehagymáért ment oda, hisz én is előző nap egy jó nagy zsákkal szedtem. De amint itt mondják az emberek egy olasz vadászengedéllyel ott vadászott, és a medvét meglőtte, de csupán csak megsebesítette, ezért támadott a pásztorra.” A holttest keresésére vasárnap este, majd hétfőn délelőtt is több csendőr, vadász és civil is indult, így sikerült rábukkanniuk az erdőben. Ezek után a medvével való harc túlélőjét

kerestük meg a maroshévízi kórházban. B. I. 49 éves bélbori lakost az ágyánál kértük meg, hogy újságunknak mesélje el, hogyan is történt.

„Átmentem a patakon és az erdő fele tartottam, itt döbbenet láttam, hogy a társam holtan fekszik az erdő szélén. Feje, teste csupa vér volt. Székpatak felé siettem segítségért, amikor a medve reám szökött. Botommal megütöttem, de ez semmiség volt neki. Ekkor bal kezemet befalta és addig szorította, amíg a kezem kettétört. Próbáltam kiszabadulni de, a hatalmas állat mancsával a fejemet majd a hasamat ütötte meg. Vergődésem eredménye az lett, hogy valahogy csakis kiszabadultam és a településre szaladtam. Később tudtam meg, hogy amikor a rendőrök és a csendőrök oda értek, ahol a társamat láttam, a holtteste már nem volt ott. A medve elvitte.

A medve meg volt sebesülve, amikor önre támadt?

Ezt nem tudom, minden olyan hamar történt, hogy nem tudtam szemügyre venni

Amióta pásztor, találkozott még medvével?

Igen, nagyon sokszor, de mindig elkerültek, ez nagyon vad, veszett medve volt.”

A kórháznál megtudtuk, hogy B. I. élete nincs veszélyben, a keze törött el és még egy pár sérülése van, ugyanakkor még megfigyelés alatt fogják tartani, nehogy fertőzése legyen.

A medvét most keresik, hogy mielőbb meglőjék, hogy nehogy más emberekre is rátámadjon.

Helytörténeti sorok (3)

Adalékok a maroshévízi labdarúgás történetéhez Budapest. 2013. május 10-én, Karácsonyi István

Lapozgatva a Czirják Károly: Taplócztától Maroshévízig, avagy Maroshévíz monográfiája, átfogó településtörténeti kötet sportélet című fejezetét, nem találkoztam az 1958-1968 közötti időszak labdarúgás történetére utaló eseményekkel, történésekkel. A több mint 300 oldalas kötet, történelmi hűséggel vezet végig az olvasót Maroshévízen, oly módon, hogy közben megismerkedünk teljes részletességgel a település fekvésével, földrajzi adataival, történetével, kulturális életével. Ebből a „teljességből” kimaradt az a rész, amelyre már utaltam első soraimban. Okát egyrészt abban látom, hogy „2002-ben a sportpályán lévő fedett lelátó leégett, minden régi dokumentum, díjak, kupák stb. a tűz martalékává lettek...” írja a szerző a monográfia 170. oldalán, másrészt nagy a valószínűsége annak, hogy az 1958-1968 közötti aktív, ma még élő labdarúgók nem ismerték, nem tudták a szerző szándékát egy monográfia megírásáról, és ezért nem jelezték, hogy ismernek, tudnak történéseket. Ebben az írásomban én erről az időszakról, számomra fontos eseményekről írok, hiszen ebben az időszakban, pontosabban 1959-1962 között, a „Maros” labdarúgó csapatának aktív, leigazolt játékosa voltam. Később, 1962-1965 között a marosvásárhelyi „Tudomány” (Stiinta-Medicina Tg. - Mures) egyetemi labdarúgócsapat tagjaként sem szakadt meg a kapcsolatom régi edzőimmel, volt csapattársaimmal. Az 1968-as megváltásom és azután is követtem, figyeltem régi csapatom szereplését.

A pontosság kedvéért egy rövid történeti visszatekintéssel szeretném kezdeni. Maroshévíz, 1952-1960 között közigazgatásilag a Magyar Autonóm Tartomány (Regiunea Autonoma Maghiara) tíz járása, (raion) közül az egyik járás székhely volt. Járások: Csík, Gyergyó, Udvarhely, Szászrégen, Sepsiszentgyörgy, Erdőszentgyörgy, Kézdivásárhely, Maroshévíz, Ludas, Marosvásárhely. Újabb módosítás következik 1960-ban, a területi-közigazgatási felosztásban. A tartomány nevét Maros-Magyar Autonóm Tartományra (Regiunea Mures-Autonoma Maghiara) változtatták. A módosítás következtében megszűnt az Erdőszentgyörgyi járás, Kézdi-és Sepsi járásokat Brassó tartományhoz csatolták, Dicsőszentmárton és Sármás járásokat pedig a Maros-Magyar Autonóm Tartományhoz. Szükségesnek tartottam mindezt megemlíteni, mert ezek a területi-közigazgatási változások befolyásolták, gyakran változtatták a tartományi labdarúgó bajnokság csoportbeosztását, megszervezését. A lényegen nem változtattak, mert maradt az őszi-tavaszi lebonyolítási rendszer, kezdetben, két csoportban (14-14 csapattal) 1958-1961 között, majd egy csoportban (14 csapattal) 1962-1968 között. A bajnokság kiírása szerint a felnőtt csapatok mellett kötelező volt egy ifjúsági csapat szerepeltetése is, az utánpótlás, tehetséggondozás végett. Az „ifi”

csapatok elő meccset játszottak, eredményeiket nyilvántartották, számukra a helyezésük függvényében selejtezőket írtak elő, a tartományi ifjúsági labdarúgó cím elnyeréséért. A tartományi bajnok képviselte a későbbiekben a tartományt az országos ifjúsági bajnokságon. Ebben az ifjúsági csapatban kezdtem leigazolt játékosként „focizni”. 1957-ben, az ötvenes évek maroshévízi „Aranycsapata” felbomlott, megszűnt, szétesett. A játékosok egy része más labdarúgó csapatokhoz távozott, mások (Korpos testvérek+, Köműves testvérek, Vajda Jenő +, Rákosi István, Kosztándi István +, Kulcsár Zoltán +) sorkatonai szolgálatukat töltötték. Maradtak a „nagy öregek”: Nitu István +, Ursei Titus, Dulau Ion, Barabás Ferenc +, Szász Sándor, Tóth Sándor+, Szathmári Ferenc+, Wolf József+ és mások. Ekkor egy kis és lelkes, a labdarúgást szerető, vezető beosztásban levő sportrajongó; Takács István+ (UCFS raion elnök), Lacatus Petrica+ (testnevelő tanár, Szakiskola), Pascan Dumitru (UCFS sportaktivista), Savu Ioan + (Rajoni sportosztály vezető) és Nagy Árpád + (az 1945-ös, maroshévízi „Lendület” labdarúgó csapat játékosa) a csapat új edzőjeként, megkezdték a kitarató, csapatépítő, szervező tevékenységüket. Felkutatták, megkeresték az akkor szárnyaikat bontogató fiatal labdarúgókat, felkarolták őket és lépésről-lépésre beépítették a felnőtt csapatba. Ez egy elkerülhetetlen folyamat volt, hiszen a felnőtt csapat nem szerepelhetett a labdarúgó bajnokságban ifjúsági csapat nélkül. Az ifjúsági csapat gerincét, a Lacatus Petrica+ által irányított és edzett szakiskolai diákok alkották. Ezekhez csatlakoztak, azok a fiatal 16-18 éves városi fiúk, akik gyerekkorukban a város zöld, füves területein kedvtelésből, időtöltésből kergették a labdát. Érdemes megemlíteni ezek neveit: Stefancsik Gusztáv+, Kovács Jaques René, Zöld János, Molnár István+, Kiss Vilmos, Varga Jenő, Karácsonyi István, Buterez Pompiliu+, Stoica Carol, Muresan Liviu, Antal Titus, Antal Dumitru (Duiu)+, Kéri Sándor, Kulcsár János, Muszka János+. Játékkedvben nem volt hiány. Hamar összeszoktunk, szerettünk együtt játszani, ismertük egymás gondolatát is. Ez a csapat egy sikeres labdarúgó csapat volt, ami az eredményességben is megmutatkozott. Előkelő helyen végeztünk az 1959 és 1960-as, tartományi ifjúsági bajnokságban. Néhány „ifi”, fiatal játékos érett, látványos és átlagon felüli teljesítménye bátorította Nagy Árpádot +, Árpai bácsit, edzőnket, arra, hogy a nagy öregek mellett helyet kapjanak a felnőtt csapatban. Az első fénykép ezt a megfiatalított csapatot ábrázolja (A fénykép 1960-ban készült, Savu Ion+ amatőr fényképész készítette.) Álló sor, balról-jobbra: Nitu István+, Buterez Pompiliu+, Karácsonyi István, Ursei Toader, Antal Duiu +, Dulau Ion, Nagy Árpád+, edző. Fekvő sor: Muszka János+, Tóth Sándor+, Kovács Jaques René, Csibi Károly. Az eredmények nem maradtak el. A fiatalok lendülete, az idősek érett játéka a Muresul-t, a bajnoki táblázat első hét csapata közé emelte. Látványos, emlékeztető, a nézőknek is tetsző labdarúgó mérkőzéseket játszottunk az akkor nagyon nehéz, jó minőségű labdarúgást játszó, első tartományi csoport labdarúgó csapataival. A csoportban szereplő csapatok: Marosvásárhelyi Fások (Lemnarul), Marosvásárhelyi Vágóhíd (Gloria), Marosvásárhelyi Akarat (Vointa), Marosvásárhelyi Cukorgyár (Fabrica de zahar), Szászrégeni Lendület (Avintul), Erdőszentgyörgyi Haladás (Progresul), Szováta Medve-tó (Lacul Ursu), Székelykeresztúri Egyesülés (Unirea), Udvarhelyi Haladás (Progresul), Gyergyói Jövő (Viitorul), Borszéki Borvíz (Apemin), Abafájai Akarat (Vointa), Gyulakutai Erőmű (Energia) és a Maroshévízi Maros (Muresul). Folytatjuk.

Hírek röviden

Labdarúgás

A megyei bajnokság 19. fordulójában: Szépvízi MÜ – Maroshévízi Tudomány 3-2 (2-2). A hévízi csapat góllövői: Ungureanu (18) és Tararache (35). A Tudomány a 42. percben még 2-0- ra vezetett. A megyei labdarúgó bajnokság 20. fordulójában: Székelyudvarhelyi Roseal – Maroshévízi Tudomány 1-3 (0-2). Góllövők: Borbély István (80.büntetőből), illetve Gheorghe Gal (41. és 50.), Andrei Peter (36.). A maroshévízi csapat a 6. helyen van.

Kórustalálkozó

Gyergyóditróban tartották az idei egyházi kórusok találkozóját, melyen részt vett a maroshévízi római katolikus egyház kórusa is. A maroshévízi kórust Molnár Árpád kántor vezette és nem vallottak szégyent. A 13 jelenlevő kórus, 350 csengő hangú katolikus énekei szépen csendültek a ditrói templomban. Mindenik kórus dicséretet érdemel.

Strandolhatunk

Ez évben a maroshévízi Urmánczy fürdő május 1-én nyitotta meg a kapuját. Nyitvatartás: hétfőn 9 órától 15

óráig, kedden zárva, szerda – vasárnap között pedig 9 órától 19 óráig. Jegyek ára: 8 lej felnőtteknek, míg nyugdíjasoknak és gyerekeknek 6 lej. Az Urmánczy strandnál egy olimpiai méretű és két kisebb méretű medence várja a strandolókat. A település másik termál strandja a Bánffy fürdő. Itt is ez évben május 1-én volt a strandnyitás. A jegyek ára: 8 lej felnőtteknek és 4 lej diákoknak.

Süteménymustra

A Székelyföldi Napok keretén belül május 13.-án 17 órától a maroshévízi Művelődési Házban „Süteménymustra” kellett volna legyen, melyet a Székely Konyha folyóirat főszerkesztői szerveztek volna. Habár első perctől a helyi hivatal beleegyezett, a rendezvény előtt három nappal tudatták a szervezőkkel, hogy különböző okok miatt nem tudják biztosítani a szervezést!

Tisztújítás a Maroshévíz-i RMDSz szervezetben

2013 május 13-án küldöttgyűlést tartott a helyi szervezet. A jelenlevő több mint negyven küldött meghallgatta és elfogadta a beszámolókat. A küldöttgyűlés résztvevői támogatták Bodor Attila Béla volt elnök újabb pályázatát az elnöki funkcióra és egyöntetű szavazattal újra választotta. (marosheviz.info)

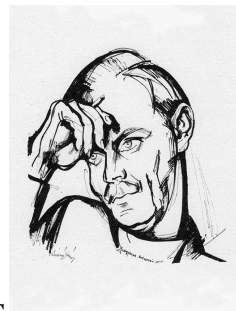
Aranymondások (3)

Az alábbi rovatban a maroshévízi Karácsonyi István tanár úr 42 éves pályafutása alatt lejegyzett, diákjaitól elhangzott vicces mondásokat fogunk közölni. Mindezt az 1984-1998-as időszakban jegyezte le. Aranymondások a rabszolgaság koráról:

1. A Római Birodalomban voltak: gladiátor, luxus és mesterséges rabszolgák.
2. A rabszolgák lehetnek: luxusok, nevelők és radiátorok.
3. A rabszolgának, a piacon megnézték a hosszúságát, a szélességét és...és, eladták.
4. A rabszolgát megnézték, hogy szőrös-e ...
5. A rabszolga Rómában krumplit ültetett és eladta.
6. Én a rabszolgának adtam volna egy (parcella) porcelán földet.
7. A gladiátort Rómában, viselkedési előadásokra használták.
8. A gladiátor fegyverzete egy rövidnadrág...és néha-néha egy lándzsa.
9. A gladiátor a cirkuszban rövid acélnadrágban szökdösött.
10. A rabszolgát eladáskor egy forró faállványra állították.
11. A vevő a gladiátort levetkőztette és megtapogatta.
12. A gladiátorok, mikor halára harcoltak, akkor az egyik csinálta a jelt a hüveg ujjával.

Kemény oldal

(A Kemény János Gimnázium oldala)

A Kemény János Elméleti Líceum végzős diákjai

Bors Norbert, Jakab Melánia, Kelemen Jácinta-Bernadette, Kocsis Lóránt-László, Kovács Ibolya-Melinda, Ladó Róbert, Muszka Timea Ana-Maria, Péter Botond-Csaba, Polgár Renáta-Zsanett, Szász Hunor-József, Szász László, Timar Tünde.
Osztályvezető: Madarász Kinga.

Ballagnak 2013 május 30-án, 12.00 órakor.

„2013 a külhoni magyar kisiskolások éve” program

2013-ban a magyarországi Nemzetpolitikai Államtitkárság meghirdette a Külhoni magyar kisiskolások évét. A tematikus év jelzi, hogy a Magyar Kormány elismeri és segíteni szeretné a Magyarország területén kívül végzett pedagógiai munkát és tudatosítani kívánja az oktatás meghatározó szerepét a külhoni magyarság identitásának megtartásában, erősítésében. Ez a program folytatása a 2012-es év Külhoni magyar óvodák évének, amelyről tavaly beszámoltunk. Az idén ugyancsak módszertani csomagot kapott minden, magyar elemi osztállyal rendelkező iskola. Gárdonyi Géza Emlékév jegyében az író mesegyűjteményét tartalmazta a csomag, valamint a Magyar himnusz CD-n. A csomagok kiosztásával a Bethlen Gábor Alap a Romániai Magyar Pedagógus Szövetséget bízta meg. Ilyen módszertani csomagban részesült a gyergyótölgyesi Általános Iskola, a borszéki Zimmethausen Iskolaközpont, a salamási Sf. Andrei Általános Iskola, a galócási Dumitru Gafton Általános Iskola és a Kemény János Elméleti Líceum. (Séra Ilona, a Maroshévíz-i RMPSZ elnöke).

Diákjaink mondják ...

(Menyhárt Helga-Viktória, X. osztály, Bóythe Renáta-Tünde, VIII.B osztály)

2013 május 10-én és 11-én nem volt időnk unatkozni. Pénteken az iskola táncsoportjával a gyergyószentmiklósi Salamon Ernő Gimnázium által rendezett X. Hagyományőrző napon vettünk részt, ahol gyímes táncunkkal megpróbáltuk színesebbé tenni az egész napot. Nagyon tetszett az Osztálmúzeumok meglátogatása, ahol érdekes régiségeket nézhettünk meg és a települések közti vetélkedő.

Szombaton pedig egyike voltunk a tizenegy Gyermekek- és ifjúsági szintjászó csoportoknak, amelyek résztvettek a gyergyóremetei Színtjászó Fesztiválon. Amikor megtudtuk, hogy mi is meghívást kaptunk erre a rendezvényre, nagy lelkesedéssel hozzáfogtunk a próbáknak. Annak ellenére, hogy sokat gyakoroltunk és nagyon fárasztó volt órák után még maradni, mi mégis kitartottunk és nem vallottunk szégyent most sem. A színdarabunk, Nagymamát nem eszi meg a farkas! És Piroskát sem! itt is nagy sikert aratott. A nézők meg voltak elégedve a munkánkkal és nagy tapsviharral fejezték ki köszönetüket. Főleg a kisebbek figyelmét sikerült felkeltenünk, akik barátságosan és egy-egy mosollyal kedveskedtek nekünk. Mi is megtekinthettük a gyergyóalfalusi színjászó csoport előadását, A makrancos hölgy című darabot, ami arra buzdított, hogy még többet dolgozzunk ahhoz, hogy ilyen színvonalas előadást nyújthassunk mi is a közönségnek.

Már készülünk a következő előadásunkra, amelyet bárki megtekinthet május 24-én 17 órai kezdettel az iskolánk Évi Műsorán, a városi Kultúrházban.

Olvasóink írják

„Nótaest”

A. István. (a.istvan@ymail.com)

Tisztelt Szerkesztőség!

Április 27.-én részt vettem az Izabella vendéglőben megtartott „Nótaest” rendezvényen és ezzel kapcsolatosan szeretnék egy pár véleményt, észrevételt közölni önökkel, hátha beírják újságukba is. Én a 60-as évek derekától mondhatom, hogy majdnem minden egyes magyar előadáson, koncerten jelen voltam, nem tudom, de esetleg egy vagy kettőt valami okból kifolyólag elmulasztottam. Április 27.-én is ott voltam az Izabella presszóban szervezett előadáson és csak szívből tudok gratulálni a kiváló előadónak, ahhoz, amit nekünk, maroshévízieknak mutattak, hisz az elmúlt évtizedek alatt ilyen jó, színvonalas nótaest településünkön nem volt. Sajnos alig 40 helyi magyar volt kíváncsi erre az előadásra, pedig én is az interneten értesültem, majd a központon láttam egy pár plakátot is, így senki nem mondhatja, hogy nem tudott róla. Állítólag a templomokban is kihirdették. Ültem a teremben és eszembe jutott, hogy a 70-es és 80-as években minden kulturális eseményen a tanügyiék példaképet mutattak, hisz csoportosan ott voltak. Körülnézek a vendéglőben és egyetlen egy tanár sem volt köztünk. Szomorú. Akárcsak az iskola sorsa is, ahová az unokám is jár, hisz egyes tanárok a diákokra és a szülőkre hárítják, a felelősséget, amiért nincsenek diákok, de sajnos nem gondolkoznak azon, hogy egyes tanárok miatt kényszerülnek gyermekeink, unokáink más településre, vagy épp román iskolába. Szól a jó magyar nóta. Eszembe jut, hogy településünkön van egy párt, az EMNP, senki tőlük nem volt a hallgatóság között, aztán van egy szövetség, az RMDSz. Megint vizsgálódóm, egyetlen RMDSz vezetőségi tag sincs a teremben. Bezzeg választási évben mindenhol ott vannak, hogy mi szavazzunk rájuk, most nem érdekli őket, hisz már túl vannak a választásokon. Sajnos ez van kis városunkban. Mindent, amit azok tesznek, akikre kell szavaznunk, csak választási évben tesznek, szédítenek. Ezek szerint három év múlva választottaink leülnek velünk és tapsolni fognak, ha még jönnek magyar előadók. De ilyenkor jönnek.

Júniusi előzetes

Június 4. Nemzeti gyásznapi napunk. 1920. június 4.-én a trianoni diktátum értelmében megcsonkították országunkat.

Ez évben is június 4.-én, 17 óra 32 perckor, megfognak kondulni városunk magyar templomainknak a hangjai. Akárcsak az eddigi években e gyásznapi megemlékezést tarunk a római katolikus templom udvarán.

Június 29.-e Szent Péter és Szent Pál apostolok napja, a helyi római katolikus templom búcsúünnepé.

Bútort akarsz vásárolni?
Mi segítünk!
Látogass el üzletünkbe, ahol kiváló
külföldi bútorok között válogathatsz.

Címünk: Garoafelor út 1.

tel: **0742266779**

www.facebook.com/mobilasecondtoplita

Reklámok, apróhirdetések

WWW.IGSM.RO

-mobil telefonok árusítása
és szervizelése
-tartozékok
-kellékek
-függetlenítés és nyelvirás
Tel: 0266-343434, 0742-247269
Maroshévíz - Balcescu utca B-1
(a polgármesteri hivattal szemben)

Az Estera alapítvány formator (250 lej) és német
tanfolyamot indít május 11-től Maroshévízen.
Érdeklődni a 0743169401-es telefonszámon lehet

Fordítóiroda Maroshévízen
a polgármesteri hivattal szemben.

Elérhetőségeink: 0742-130-010 , 0744-829-149.

Eladó három szobás felújított lakás. Érdeklődni:
0747879120 vagy 342416-os telefonokon.

Méhkaptárak gyártását,
hűtőszekrények és
mosógépek javítását
vállaljuk.

Érdeklődni a 0744693028 vagy
0743507482
telefonszámokon lehet.

Az ingyenes apróhirdetési rovatunkba várjuk olvasóink hirdetéseit.
Ezeket elküldheti az e-mail címünkre: hirlap@marosheviz.info

Izabella vendéglő, legjobb árak, legjobb kiszolgálás!

A sepsiszentgyörgyi Continental cég
manikűr, pedikűr, műköröm tanfolyamot indít.
Érdeklődni a 0751690661-es telefonszámon.
(György Hajnal)

Villanszerelés

Megtalál bennünket a Sport
utcában a Harmopan kapujával
szemben
Tel/fax: 0266342947
Mobil: 0745641879

Eladó kalcium sertéseknek és szárnyas állatoknak, valamint
cirkulapad 4 kw-os motorral és egy billenős favágó cirkula.
Érdeklődni a 0742779344-es telefonszámon lehet.

Eladó egy natúr színű hálószoba bútor, francia ágygal,
irányár 1200 lej és egy szekrénysor 500 lejért. Érdeklődni a
0728044614-es telefonszámon lehet.

Támogatóink:

Becze Sándor, Bodor Attila, Deák Attila, Fazakas
István, György Hajnal, Hámos Mihály, Izabella
vendéglő, Laczkó Szentmiklósi Endre, Ladó András
Miklós, Ladó Loránt-Levente, Németh Levente,
Papp Edmond, Sánduly László, Serilla Sándor, Szabó
Erzsébet, Tóth Csaba, Tőkés Attila, Urmánczy fűrdő.

Köszönjük!

Az 1895-ben alakult **Topliczai Híradó**, majd az 1911-től **Maroshévízi Hírlap** néven megjelenő helyi újság utódja.

Újra alapítva 2011-ben. Kiadja a Dr. Urmánczy Nándor Egyesület. <http://hirlap.marosheviz.info>,
INGYENES KÖZÉLETI HAVILAP. Megjelenik minden hónap utolsó szombatján. ISSN 2069 – 5721

Maroshévízi Hírlap Szerkesztősége: Balla Péter, Balla Tünde Éva (korrektúra), Czirják Károly, Erős István, Németh
Szabolcs Előd, Sáríg Csilla. Nyomda: Státus Kiadó, Tördelés és grafika: Sánduly László

Címünk: drumanczynandoregyesulet@marosheviz.info, hirlap@marosheviz.info, telefon: 0744136068 vagy 0733319406